

In Altum

Róma, 2025. július 6-11.

Dudás-Kass Csenge

2025 júliusában a PPKE Jog- és Államtudományi Kar támogatásának köszönhetően lehetőségem nyílt részt venni az In Altum intézmény programján. Korábban kizárólag Washingtonban tartották ezeket az alkalmakat, azonban a szent év alkalmából első ízben Rómában került megrendezésre az esemény.

Az In Altum egy oktatási intézmény, amely küldetésének tekinti, hogy a katolikus hagyomány és társadalmi tanítás tanulmányozása révén járuljon hozzá a közjó előmozdításához. Célja, hogy olyan embereket inspiráljon, akik elkötelezettek hitük megélésében az élet minden területén, törekedve a legmagasabb szintű szakmai és emberi kiválóságra.

A programra a világ minden tájáról érkeztek résztvevők. Európát csupán ketten képviseltük egy német fiatalemberrel, a többiek főként Amerikából jöttek – Kolumbiából, Ecuadorból, Mexikóból, Chiléből és természetesen az Egyesült Államokból. A társaságot nemcsak a nemzetiségek sokfélesége, hanem a foglalkozások lenyűgözően széles skálája is színesítette. Ám a soknyelvűség, a különböző kultúrák és életkorok ellenére már az első naptól kezdve mély egység volt érezhető. Ugyanis az amerikai atomfizikustól kezdve a perui társasjáték-fejlesztőn át a brazil rendőrtisztig mindenkit összekötött ugyanaz a hit.

A napokat reggeli szentmisével indítottuk, majd konferenciákon vettünk részt, esténként pedig lehetőségünk volt tematikusan bejárni Rómát. Rengeteg téma került megvitatásra, számtalan kiváló üzenet hangzott el.

Az első előadást Főtisztelendő Jordi Pujol atya tartotta *Ethical dilemmas in a technological age* címmel, amiben többek között arra hívta fel a jelenlévők figyelmét, hogy soha nem a technológiai fejlődés jelenti a veszélyt, hanem az általa kiváltott emberi viselkedés.

Juan José Jiménez-Lema, az In Altum ügyvezető igazgatója *Why Beauty Matters* címmel tartott beszélgetést, a dolgok önmagukban vett értéke, erkölcsi jósága témájában. Kifejtette, hogy bármennyire is akarunk szeretni, valami mindig meg fog bennünket akadályozni abban, hogy ezt tökéletesen tegyük. Ez a gátló tényező pedig az, hogy valójában nem látjuk, hogy a másik milyen szeretetet érdemel. Ezért kell úgy látnunk a valóságot, ahogy Isten látja. Hiszen egy festményről is kizárólag az alkotója tudja megmondani mit is rejt magában valójában.

Edgar Beltrán, a The Pillar médiaorgánium szerkesztője *Catholic heroes for catholic challenges* című előadásában arra világított rá, hogy napjainkban a relativizmus diktatúráját éljük, és mivel minden katolikus a keresztség által részesült Krisztus papságában, prófétai és királyi küldetésében, felelősséget kell vállalnunk a társadalmi igazságosság válságának megoldásában. Hangsúlyozta, hogy bár gyakran mutatják be úgy, mintha az Egyháznak egy társadalmi problémára csupán egyetlen megoldása lenne, és csak azt lehetne követni, ez nem igaz. Számos megoldás létezik, csak el kell indulni az úton.

Hallgathattunk még előadásokat a társadalom megújításáról, a család fontosságáról, a keleti katolikusokról, Róma szerepéről és a művészet jelentőségéről is.

A program egyik fő eseménye a Szent Péter-bazilikában, Szent Péter sírjánál celebrált mise volt. Közel hatvan fővel csoportunk betöltötte a kápolnát, és egy gyönyörű szertartáson vehettünk részt. A mise csendesnek indult, mivel elsőre nem sikerült közös nyelvű énekekben megállapodni. Ezt a kissé feszengő csendet törte meg, amikor az altemplomból egy magyar zarándokcsoport miséjének köszönhetően felcsendült a Boldogasszony Anyánk. A koreai atya prédikációjából a magyar énekszó miatt szinte semmit nem lehetett hallani, ami láthatóan ösztönözte a latin-amerikaiakat, így a későbbiekben spanyol énekekkel töltötték be a szintünket.

Az előadásokon és hitéleti programokon túl is igazán színesen és gazdagon telt a Rómában töltött idő. Lehetőségünk nyílt megnézni a Vatikáni Múzeumot, a Svájci Gárda központját, a Villa Teverét és természetesen minden nagyobb bazilikát és látványosságot.

Számomra a program egyik legfontosabb üzenete az volt, hogy sokat kell tanulnunk nekünk katolikusoknak, annak érdekében, hogy ne legyünk kihagyva korunk fontos tudományos vitáiból. A legmagasabb szintű kiválóságra kell törekednünk, mert jelen kell lennünk a tudományos életben és a döntéshozatalban, képviselve az Egyház társadalmi tanítását.

